

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **BG Technik cs, a.s., IČO 25253948**
sídlem U Závodiště 8/251, Praha 5 – Velká Chuchle
zastoupená advokátkou JUDr. Valerií Vodičkovou
sídlem Vodičkova 40, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2025, č.j. 14475/2025-900000-24110

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. V posuzované věci jde o celní sazební zařazení elektrického vozíku SELVO 4800. Mezi žalobkyní a žalovaným je sporné, zda jde o „vozík pro invalidy“, na něž dopadá nulové Shodu s prvopisem potvrzuje

dovozní clo nebo zda jde o vozidlo pro přepravu osob obecně, na nějž dopadá desetiprocentní clo. Žalobkyně dovezla elektrické vozíky do ČR opakovaně a podala celní prohlášení, v němž navrhla zařadit dovezené vozíky SELVO 4800 do sazebního zařazení podpoložky 8713 90 00 kombinované nomenklatury se sazbou dovozního cla ve výši 0 %. Celní úřad jako správní orgán 1. stupně opakovaně dospěl k závěru, že předmětné vozíky náleží do podpoložky 8703 10 18 kombinované nomenklatury se sazbou dovozního cla 10 %. V nyní posuzované věci se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2025, č.j.14475/2025-900000-24110, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, dodatečný platební výměr ze dne 20. 9. 2024, č.j. 320407-9/2024-570000-11, jímž bylo žalobkyni dodatečně vyměřeno dovozní clo ve výši 173 831 Kč z důvodu zařazení dovezeného zboží vozíku SELVO 4800 do podpoložky 8703 10 18 kombinované nomenklatury.

2. Žalobkyně v podané žalobě tvrdí, že rozhodnutí správního orgánu 1. stupně i žalovaného jsou nezákonná a požaduje jejich zrušení, což odůvodnila následujícími žalobními námitkami.
3. V první žalobní námitce žalobkyně tvrdí, že prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021 (dále také jen „Nařízení“), není pro žalobkyni závazné a použitelné, nevztahuje se na případ žalobkyně. Celní úřady doslova vytvořily situaci, kdy žalobkyně již nemá prostor k tomu, aby uvedla jakékoliv rysy a charakteristiky umožňující využití vozíků SELVO osobami se zdravotním postižením, neboť při tvorbě Nařízení došlo k přepisu charakteristik zboží deklarovaného žalobkyní tak, aby veškeré prvky, dokonce i ty, které výslovně určují využití zboží pro invalidy, byly uvedeny v Nařízení a zcela tak vyloučily podřazení zboží do podpoložky 8713. Jelikož Nařízení není pro případ žalobkyně použitelné, dopustil se žalovaný jeho aplikací nesprávného právního posouzení věci, což žalobkyně považuje za důvod zrušení rozhodnutí pro nezákonnost.
4. Jako druhou žalobní námitku žalobkyně uvedla, že žalovaný vytvořil na základě subjektivních ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobkyně zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřípustné libovůle a překročení mezí správního uvážení, což má za následek nezákonnost rozhodnutí a je důvodem pro jeho zrušení.
5. Ve třetí žalobní námitce žalobkyně uvedla, že deklarované zboží – vozík SELVO 4800 splňuje zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek a žalovaný není kompetentní k tomu, aby rozhodoval o tom, zda se jedná o zařízení určené pro invalidy či nikoliv.
6. Čtvrtou žalobní námitkou žalobkyně konstatovala, že bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobkyně zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobkyně, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
7. V páté námitce žalobkyně namítla, že je nepochybné, že vozík SELVO je vozidlo sloužící lidem se zdravotním postižením a žalovaný nezákonně odmítl a neakceptoval technické

Shodu s prvopisem potvrzuje

osvědčení vydané Ministerstvem dopravy a Státním úřadem pro kontrolu léčiv o tom, že vozík SELVO je zdravotnickým prostředkem.

8. Další žalobní námitkou žalobkyně tvrdila, že tím, kdo určuje účel zboží není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží. Žalovaný ignoroval ustálenou judikaturu ve věci zatřídění vozíku SELVO 4800, což je projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání, proto je napadené rozhodnutí nezákonné. Pochybnosti celních orgánů jsou založeny na vědomě nesprávném právním posouzení věci.
9. V sedmé námitce zastává žalobkyně názor, že rozsudek SDEU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 není závazný, jde pouze o vodítko použitelné k zařazování zboží dle celního sazebníku, při němž je třeba zhodnotit specifika každé věci. Dle judikatury SDEU je nutno při zařazení zboží brát ohled na účel jeho použití, který je mu inherentní, hlavní a vedlejší funkce výrobku, jakož i způsob nabízení zboží. Inherentní funkcí vozíků SELVO je jednoznačně usnadnění pohybu mj. invalidním osobám.
10. V další námitce žalobkyně vyjádřila nesouhlas se závěry rozsudku SDEU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23, dle nichž jsou vozíky SELVO určeny pro starší nebo lehce postižené osoby, jejichž schopnost chůze je omezena pouze okrajově (tedy pro osoby, které nelze zařadit pod pojem „invalida“).
11. Závěrem žalobkyně uvedla, že vnitrostátní soudy (rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 5 Af 12/2017-172, rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Af78/2016-40, rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Afs 125/2018) rozhodly, že vozíky SELVO mají znaky a charakteristiky ulehčující invaliditu a jejich primárním účelem je usnadnění pohybu tělesně postiženým. Tyto rozsudky dle názoru žalobkyně musí být dostačující pro zařazení vozíku SELVO do podpoložky 8713 90 00.
12. Žalobkyně navrhla, aby v případě pochybností o zařazení vozíku SELVO pod kód 8713 90 00, dal soud vypracovat znalecký posudek, který by určil, zda má vozík SELVO charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami.
13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, na základě správně a dostatečně zjištěného skutkového zákonem a námitky proto nejsou důvodné. Rozhodnutí je v souladu s rozsudkem SDEU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2025, č.j. 10 Afs 134/2020-161 a dlouhodobou praxí celních orgánů ostatních členských států EU.

Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
15. Spor o celní sazební zařazení vozíku SELVO 4800 mezi žalobkyní jako dovozcem zboží a žalovaným započal již v roce 2016, kdy celní úřad jako správní orgán 1. stupně i žalovaný opakovaně zařadili vozík pod položku 8703 10 18 KN a doměřili clo. Žalobkyně proti rozhodnutím o doměření cla podala správní žaloby, o nichž bylo rozhodnuto rozsudky Shodu s prvopisem potvrzuje

krajských soudů a zejména rozsudkem Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Afs 125/2018-38 ze dne 27. 6. 2018 v němž NSS dospěl k názoru, že vozík SELVO je třeba zařadit do podpoložky 8713 90 00 KN s nulovou výší cla. Výše uvedená judikatura vznikla za účinnosti nařízení Komise (ES) č. 718/2009, kdy v tomto období byla problematika sazebního zařazování výrobků podobných předmětnému vozíku SELVO 4800 řešena opakovaně, a to jak Výborem pro celní kodex, tak judikaturou Soudního dvora EU, přičemž Soudní dvůr se dvakrát zabýval problematikou zařazení zboží do podpoložek 8703 10 18 a 8713 10 00 KN a v obou případech se věc týkala sazebního zařazení elektrických vozíků (rozsudek ve věci *Invamed Group* a další, C-198/15, ECLI:EU:C:2016:362; rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile GmbH*, C-12/10, ECLI:EU:C:2010:823).

16. Dne 17. 8. 2021 bylo v Úředním věstníku EU č. L 294 publikováno Prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021. Jedná se o závazný a ve všech členských státech EU přímo použitelný komunitární právní předpis, který v souladu se svým čl. 3 vstoupil v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku EU, tedy dne 6. 9. 2021. Příloha Nařízení obsahovala popis dotčeného zboží, jeho zařazení (kód KN) a odůvodnění tohoto zařazení. Vozík SELVO 4800 zcela odpovídal svými vlastnostmi, parametry a znaky výrobku popsanému v prvním sloupci přílohy Nařízení, jenž byl sazebně zařazen do podpoložky KN 8703 10 18. Jde o zboží absolutně totožné, o čemž panovala shoda mezi žalobkyní a žalovaným. Žalovaný konstatoval přímou aplikovatelnost Nařízení na zboží vozík SELVO 4800, zatímco žalobkyně vnesla argumenty, proč pro vozík SELVO není Nařízení závazné a použitelné. Za účinnosti Nařízení (EU) 2021/1367 bylo vydáno napadené rozhodnutí.
17. Vzhledem k dalším žalobám podaným žalobkyní ve skutkově obdobných věcech předložil Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 10 Afs 134/2020 Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku, a to: a) zda může být vozík zařazen do čísla 8713 KN navzdory vysvětlivkám, které z tohoto čísla vylučují vozidla s odděleným řídicím sloupkem a s rychlostí přesahující 10 km/h; b) zda prováděcí nařízení Komise č. 718/2009 dopadá – kromě vozidel v něm popsaných – i na vozík SELVO; c) požádal o vyjasnění, jak vykládat neurčitý pojem „invalidé“, který byl v rozsudku *Invamed Group* vyložen pomocí neurčitého pojmu „nikoli nevýznamné omezení chůze“. Tato předběžná otázka se týkala celního zařazení vozíku SELVO před platností Nařízení. Zdejší soud usnesením č. j. 22 Af 21/2022 –113 ze dne 31. 8. 2023 předložil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku, a to zda může být elektrický vozík, vyznačující se těmito znaky: čtyři kola (zadní pár proti přepadnutí), polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, vodorovná plošina mezi přední a zadní částí vozíku, elektrický motor o výkonu 800 W, který umožňuje vozíku dosáhnout rychlosti až 16 km/hod a dojezdové vzdálenosti až 45 km, elektromagnetická brzda působící na zadní kola, uzavřená řídítka umístěná na odděleném sklopitelném řídicím sloupku a opatřená páčkami, jimiž lze volit rychlost; zařazen pod číslo 8713 90 00 kombinované nomenklatury navzdory Prováděcímu nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021.
18. Soudní dvůr EU předběžné otázky Nejvyššího správního soudu (C-129/23) a Krajského soudu v Ostravě (C-567/23) spojil a rozhodl o nich rozsudkem ze dne 28. 11. 2024. V reakci na zodpovězení předběžné otázky také Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025. Krajský soud je při svém rozhodování vázán jak závěry uvedenými v rozsudku Soudního dvora EU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23,

BG Technik ze dne 28. 11. 2024, tak nyní již konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu v posuzované věci (rozsudek NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025, č.j. 2 Afs 82/2025-48 ze dne 24. 2. 2026, 2 Afs 124/2025-41 ze dne 24. 2. 2025, č.j. 2 Afs 83/2025-49 ze dne 27. 2. 2026.)

19. Soudní dvůr na předběžné otázky odpověděl rozsudkem ze dne 28. 11. 2024 ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 a rozhodl, že **číslo 8713** kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. 7. 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku musí být vykládáno v tom smyslu, že **nezahrnuje** takové zboží, jako je čtyřkolový vozík s elektrickým motorem, který je jednomístný, má polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, je vybaven odděleným sloupkem řízení a elektromagnetickou automatickou brzdou působící na zadní kola, která je konstruována tak, aby bránila přepadnutí, ovládá se pomocí řídek uzavřeného oválného tvaru umístěných na tomto sloupku řízení a jeho maximální rychlost je vyšší než 10 km/h, avšak nepřesahuje 16 km/h.
20. Tímto rozhodnutím Soudní dvůr EU jednoznačně **zodpověděl předmět sporu** mezi žalobkyní a žalovaným, neboť výše popsané znaky jsou právě znaky vozíku SELVO. Soudní dvůr EU blíže rozvedl důvody, jež ho vedly k rozhodnutí a upřesnil dosud ne zcela jasný výklad pojmu „invalidé“ a „pro invalidy“. Krajský soud uvádí argumenty z rozsudku Soudního dvora EU citované Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025, neboť jsou podstatné pro rozhodnutí ve věci: „*Soudní dvůr s odkazem na rozsudek ve věci Invamed Group zopakoval, že pojem „invalidé“ označuje osoby s nikoli nevýznamným omezením chůze. Výraz „pro invalidy“ znamená, že vozidlo je určeno jen pro invalidy. Skutečnost, že takové vozidlo mohou případně užívat osoby bez zdravotního postižení, nemá vliv na zařazení do čísla 8713 KN, neboť z důvodu jeho původního určení nevyhovuje jiným osobám, které netrpí invaliditou (bod 41). Zároveň Soudní dvůr odkázal i na dřívější rozsudek ve věci Lecson Elektromobile, podle něhož z vysvětlivek k číslu 8713 KN jasně vyplývá, že rozhodující pro zařazení zboží do tohoto čísla jsou speciální prvky pro invalidy a že pod toto číslo spadají vozidla speciálně určená pro dopravu zdravotně postižených osob. Skútry poháněné motorem (pojízdne skútry) vybavené odděleným, nastavitelným sloupkem řízení jsou naopak z tohoto čísla vyloučeny a zařazují se do čísla 8703 KN (bod 43). Vozík SELVO právě takový sloupek má. Nadto jeho maximální rychlost přesahuje 10 km/h. Podle popisu se jeví, že byl navržen zejména pro starší osoby s lehkými zdravotními potížemi, jejichž schopnost chůze je omezena nevýznamně. Nejde tedy o vozidlo určené jen pro invalidy (body 44 a 45). Právě v tom, že se číslo 8703 KN vztahuje na přepravu osob obecně, zatímco číslo 8713 KN se vztahuje zvlášť na dopravní prostředky pro invalidy, přitom spočívá rozdíl mezi těmito čísly, vyplývající už z jejich názvů (bod 48). To, že vozík mohou používat invalidní osoby, nebo dokonce že vozík může být k jejich užívání upraven, nemá žádný vliv na jeho zařazení do čísla 8703 KN, neboť jej k celé řadě jiných aktivit mohou používat osoby, které žádné zdravotní postižení nemají, ale které se z různých důvodů přemísťují na kratší vzdálenosti raději jinak než pěšky (bod 49)*“.
21. Krajský soud vznesené žalobní námitky neshledal důvodnými a žalobu zamítl. Jak uvedl krajský soud výše (body 18. a 19. rozsudku), došlo ke změně pro něj závazné judikatury, zejména na základě rozhodnutí Soudního dvora a navazující judikatury Nejvyššího správního soudu. V posuzované věci jde o výklad unijního práva a Soudní dvůr je nejvyšším unijním soudním orgánem, jehož závazný výklad práva je třeba respektovat. Právě nejasnost

ve výkladu unijního práva vedla zdejší soud k položení předběžné otázky o celním zařazení vozíku SELVO, na niž Soudní dvůr odpověděl zcela jednoznačně. Dle názoru krajského soudu je důležité, že sama žalobkyně opakovaně v žalobách zdůraznila, že vozík SELVO je určen „pro usnadnění pohybu osob se sníženou pohyblivostí“. Nejde tedy o umožnění pohybu invalidům, kteří se bez kompenzační pomůcky pohybovat nemohou, ale právě jen usnadnění pohybu osobám, typicky, ale nejen, v seniorském věku, pro něž je pohyb na delší vzdálenosti z nejrůznějších důvodů obtížný. Dalším zásadním prvkem, je existence odděleného, nastavitelného sloupku řízení; ten brání čelnímu přístupu ke klikám ode dveří, k pracovní ploše, takže je nutné z vozíku sesednout, případně se natahovat či najíždět bokem, což je pro invalidní osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně, velmi diskomfortní.

22. Žalobkyně v nyní projednávané žalobě, stejně jako v předchozích žalobách, zdůraznila speciální prvky vozíku ulehčující invaliditu, jako argument pro sazební zařazení do podpoložky 8713 KN. Dle rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 však vozík SELVO žádné takové prvky nemá. *„Znaky, které vyzdvihuje žalobkyně (polohovatelné a otočné sedadlo s područkami; protiskluzová plošina na chodidla; doplňková sada kol proti naklánění; integrované ovládání, s možností nastavit ovládání jednou rukou; elektromagnetická brzda, která vozík zastaví, jakmile se uvolní pákový ovladač), vozík nijak nepředurčuje k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé (k plošině na chodidla a ke kolům proti naklánění viz Lecson Elektromobile, bod 22). Vozík je díky těmto znakům lépe ovladatelný, pohodlnější anebo bezpečnější prakticky pro každého uživatele. Samozřejmě že například polohovatelné a otočné sedadlo usnadní nasedání a jízdu i invalidům, ale stejně tak i jiným uživatelům, zejména starším a hůře se pohybujícím osobám (které však invalidní nejsou). Nejde zkrátka o natolik speciální znaky, aby díky nim bylo možné vozík považovat za určený jen pro invalidy a kvůli nim zároveň za nepoužitelný či nevhodný pro jiné osoby. Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát. Proto uzavírá, že vozík SELVO není „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN. Naopak jde o vozík určený pro přepravu osob obecně, a tedy spadá do čísla 8703 KN.“*
23. S využitím závěrů z rozsudku Soudního dvora EU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 ze dne 28. 11. 2024 a recentní judikatury NSS uvedené v bodě 18., zejména rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025, krajský soud vyhodnotil i vznesené žalobní námitky. První námitka zní, že prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021 (dále jen „Nařízení“), není pro žalobkyni závazné a použitelné, nevztahuje se na případ žalobkyně, jelikož celní úřady doslova vytvořily situaci, kdy žalobkyně již nemá prostor k tomu, aby uvedla jakékoliv rysy a charakteristiky umožňující využití vozíků SELVO osobami se zdravotním postižením a zcela tak vyloučily podřazení zboží do podpoložky 8713. K tomuto tvrzení se vyjádřil Soudní dvůr v bodě 52 rozsudku, kdy uvedl, že *„smyslem Nařízení je konkrétně popsat zboží, které má být zařazeno do KN, aniž toto nařízení ponechává jakýkoliv prostor pro subjektivní hodnocení zboží, jinak by bylo zbaveno užitečného účinku.“* Krajský soud má proto námitku za zjevně nedůvodnou. Žalobkyně již v průběhu sporu o celní zařazení vozíku SELVO charakteristiky vozíku uvedla a ty dle závazného výkladu unijního práva nejsou speciálními prvky pro invalidy. Smyslem Nařízení je právě objektivní hodnocení zboží.

24. V druhé žalobní námitce žalobkyně uvedla, že žalovaný vytvořil na základě subjektivních ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobkyně zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřipustné libovůle a překročení mezí správního uvážení. Ani tato námitka není důvodná. Krajský soud konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí velmi podrobně vypořádal se všemi znaky vozíku SELVO a prvky ulehčujícími jeho použití invalidními osobami. Žalovaný dovedl, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití pouze invalidními osobami, respektive, že vozíky nemají speciální prvky ulehčující invaliditu. Konstatoval, že jde o univerzální dopravní prostředek, splňující veškeré podmínky, které dopadají na vozidla pro provoz na pozemních komunikacích, určený pro použití kýmkoliv. Naproti tomu invalidní vozíky ve smyslu celního zařazení do položky 8713 KN jsou zřetelně navrženy pro osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně. Konstrukce vozíku SELVO je uzpůsobena jen pro zvýšení pohodlí starších a hůře se pohybujících osob. Žádnou speciální úpravu pro použití invalidními osobami nemá, oproti invalidním vozíkům má naopak řadu „omezení“ – pro invalidy může být příliš rychlý, kvůli svým rozměrům a hmotnosti znemožňuje či výrazně ztěžuje cestování hromadnými dopravními prostředky, použití výtahů, schodolezů, nájezdových ramp atd. Žalovaný uzavřel, že celkově je patrné, že pro osoby s nejvyšším stupněm invalidity (ZTP/P) vozík vhodný spíše není. Krajský soud proto nemůže souhlasit se vznesenou žalobní námitkou, zvláště vzhledem k její obecnosti, když žalobkyně blíže nevysvětlila, co považuje za „subjektivní ničím nepodložené domněnky“ žalovaného. Žalovaný se velmi konkrétně a podrobně zabýval jednotlivými technickými znaky vozíků SELVO a krajský soud v napadeném rozhodnutí „subjektivní a nepodložené domněnky“ nenalezl.
25. Ve třetí žalobní námitce žalobkyně uvedla, že deklarované zboží – vozík SELVO 4800 splňuje zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek a žalovaný není kompetentní k tomu, aby rozhodoval o tom, zda se jedná o zařízení určené pro invalidy či nikoliv. K této otázce se vyjádřil Soudní dvůr ve svém rozsudku (bod 53), v němž uvedl, že způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než sazební zařazení do kombinované nomenklatury, není rozhodující pro účely zařazení do kombinované nomenklatury. Tato námitka tak není důvodná.
26. Žalobkyně dále tvrdila, že bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobkyně zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobkyně, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud námitku nepovažuje za důvodnou. Jak již bylo popsáno výše, sazební zařazení vozíku SELVO vedlo k opakovaným soudním sporům. Judikaturou, kterou žalobkyně v námitce označuje jako „dosavadní“ je zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Afs 125/2018-38 ze dne 27. 6. 2018. Nicméně desátý senát Nejvyššího správního soudu měl o správnosti závěrů citovaného rozsudku pochybnosti, proto se obrátil na Soudní dvůr s předběžnými otázkami. Na základě jejich zodpovězení, jak již bylo podrobně rozebráno výše, je dosavadní judikatura překonána a není pochyb o zařazení vozíku SELVO do položky 8703 KN. Jak je řečeno v rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025: „Současné tím Soudní dvůr překonal dřívější vnitrostátní judikaturu, podle které tentýž vozík Shodu s prvopisem potvrzuje

pod číslo 8713 KN spadá. Ukázal-li se názor čtvrtého senátu NSS (resp. jeho výklad unijního práva) ve věci 4 Afs 125/2018 jako nesprávný, desátý senát ani nemůže rozhodnout stejně. Pokud stěžovatelka požaduje, aby desátý senát respektoval dřívější rozsudek čtvrtého senátu, zároveň jej tím vyzývá, aby nerespektoval rozsudek Soudního dvora. Její požadavek přitom vychází z mylného předpokladu, že ve věcech sazebního zařazení je Soudní dvůr v podstatě jen nějaký poradní orgán a že konečné slovo vždy mají vnitrostátní soudy. Tak tomu ale není. Soudní dvůr je i v těchto věcech nejvyšším unijním soudním orgánem jehož závazný výklad (unijního) práva je třeba respektovat.“

27. Pátou námitkou žalobkyně namítla, že je nepochybné, že vozík SELVO je vozidlo sloužící lidem se zdravotním postižením a je proto nutno ho zařadit do podpoložky KN 8713. Pochybnosti celních orgánů jsou založeny na vědomě nesprávném právním posouzení věci, což je důvod pro zrušení rozhodnutí pro jeho nezákonnost. Krajskému soudu nezbývá než zopakovat výše řečené. Všechny znaky uvedené žalobkyní jako znak zboží sloužícího výlučně pro invalidy, byly vyhodnoceny žalovaným, Soudním dvorem i Nejvyšším správním soudem, který v rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 výslovně uzavřel: „Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát.“ Krajský soud se proto ztotožňuje s hodnocením žalovaného a námitku má za nedůvodnou.
28. Následující žalobní námitkou žalobkyně tvrdila, že tím, kdo určuje účel zboží není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží. Žalovaný ignoroval ustálenou judikaturu, což je projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání. Krajský soud znovu odkazuje na bod 53 rozsudku Soudního dvora EU, podle kterého způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než sazební zařazení do kombinované nomenklatury, není rozhodující pro účely zařazení do kombinované nomenklatury. K charakteru a využití zboží soud rovněž opakuje již výše uvedené argumenty, zejména vyhodnocení jednotlivých znaků vozíku a fakt, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití **pouze** invalidními osobami. Vozík nemá takové speciální znaky, aby jej díky nim bylo možné považovat za zboží jen pro invalidy a kvůli nim zároveň nevhodný pro jiné osoby. K otázce legitimního očekávání žalobkyně ve skutkově stejné věci se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 2 Afs 83/2025-49 ze dne 27. 2. 2026 a po podrobném rozboru principu incidentní retrospektivy došel k závěru, že argument legitimního očekávání nemůže uspět. V podrobnostech krajský soud odkazuje na body 31. – 40. naposledy citovaného rozsudku NSS. Krajský soud tedy i tuto žalobní námitku zamítl.
29. V sedmé námitce zastává žalobkyně názor, že rozsudek SDEU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 není závazný, jde pouze o vodítko použitelné k zařazování zboží dle celního sazebníku, při němž je třeba zhodnotit specifika každé věci. Dle judikatury SDEU je nutno při zařazení zboží brát ohled na účel jeho použití, který je mu inherentní, hlavní a vedlejší funkce výrobku, jak i způsob nabízení zboží. Inherentní funkcí vozíků SELVO je jednoznačně usnadnění pohybu mj. invalidním osobám. Krajský soud tuto námitku zamítl jako nedůvodnou. SDEU není poradním orgánem, jehož názor není závazný. Naopak je nejvyšším unijním soudním orgánem, jehož výklad unijního práva jsou vnitrostátní soudy povinny respektovat (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 7. 2008, č.j. 9 Afs

59/2007-56, č. 1723/2008 sb. NSS). SDEU v řízení o předběžné otázce, v níž šlo o výklad unijního práva, sám rozhodl, že vozík se znaky vozíku SELVO 4800 nespadá po podpoložku 8713 KN. Tento názor je krajský soud povinen respektovat.

30. V osmé námitce žalobkyně vyjádřila nesouhlas se závěry rozsudku SDEU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23, dle nichž jsou vozíky SELVO určeny pro starší nebo lehce postižené osoby, jejichž schopnost chůze je omezena pouze okrajově (tedy pro osoby, které nelze zařadit pod pojem „invalida“). Ani tomuto názoru žalobkyně nelze přisvědčit. Krajský soud konstatuje, že žalobkyně se řízení o předběžné otázce účastnila a mohla SDEU předložit své argumenty. SDEU jednoznačně vyložil, proč vozík SELVO 4800 není vozíkem pro invalidy ve smyslu kombinované nomenklatury, neboť není pro invalidy speciálně určen. Krajský soud je výkladem unijního práva SDEU vázán, viz předchozí odstavec.
31. Poslední námitkou žalobkyně uvedla, že vnitrostátní soudy (rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 5 Af 12/2017-172, rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Af78/2016-40, rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Afs 125/2018) rozhodly, že vozíky SELVO mají znaky a charakteristiky ulehčující invaliditu a jejich primárním účelem je usnadnění pohybu tělesně postiženým. Tyto rozsudky dle názoru žalobkyně musí být dostačující pro zařazení vozíku SELVO do podpoložky 8713. Krajský soud v předchozím textu uvedl judikatorní vývoj, a to před podáním předběžné otázky SDEU (bod 15. rozsudku) a po zodpovězení předběžné otázky rozsudkem SDEU (bod 18. rozsudku). Z výše uvedeného je patrné, že došlo ke změně judikatury závazné pro krajský soud, a tedy i ke změně dřívějšího závěru ohledně sazebního zařazení vozíku SELVO. Námitku je tedy nutno odmítnout.
32. Závěrem žalobkyně navrhla, aby v případě pochybností o zařazení vozíku SELVO 4800 dal soud vypracovat znalecký posudek, který by určil, zda má vozík charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami. Krajský soud má shodně se závěry vyslovenými v rozsudcích desátého senátu NSS (č.j. 10 Afs 98/2025-45 ze dne 2. 10. 2025 a č.j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025) za to, že není třeba ustanovit znalce pro zodpovězení otázky, zda má vozík charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami. V návrhu otázek, jež by měly být znalci položeny, žalobkyně pouze opakuje znaky vozíku SELVO 4800, jež dle jejího názoru jsou důvodem pro zařazení zboží do podpoložky KN 8713. Krajskému soudu nezbývá než zopakovat, že SDEU se v řízení o předběžné otázce zabýval konkrétně vozíkem SELVO 4800 se všemi jeho znaky a došel k závěru, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití **pouze** invalidními osobami. Proto nebylo na místě vyhovět návrhu na ustanovení znalce, jelikož předmět sporu, tj. vozík SELVO 4800 je stále stejný a žalobkyně žádné nové znaky neuvedla.

Závěr a náklady řízení

33. Krajský soud s ohledem na uvedenou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. května 2026

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje